

TARKABARKA

A SÁRI GUSZTÁV ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ALAPFOKÚ
MŰVÉSZETI ISKOLA
DIÁKÚJSÁGJA

XXX. évfolyam különszám

2025. november 20.

Keressd elektronikus formában itt: www.altisk-kaba.edu.hu!

A tartalomból:

- ★ **Névadónk: Sári Gusztáv**
- ★ **Ünnepség az emlékfalnál**
- ★ **Megemlékezés a temetőben**
- ★ **Vendégünk a KSPE**
- ★ **Bemutatóórák:**
- ★ **Művelési sebesség testnevelésórán**
- ★ **LEGO robot**
- ★ **Történelmi társasjátékok**
- ★ **Boldogságóra**
- ★ **Mesekuckó**
- ★ **Darts Matek**
- ★ **Ének-zene**
- ★ **Drámapedagógiai foglalkozás**
- ★ **Pedagógusok Arcképcsarnoka**
- ★ **Iskolatörténeti kiállítás**

Sári Gusztáv

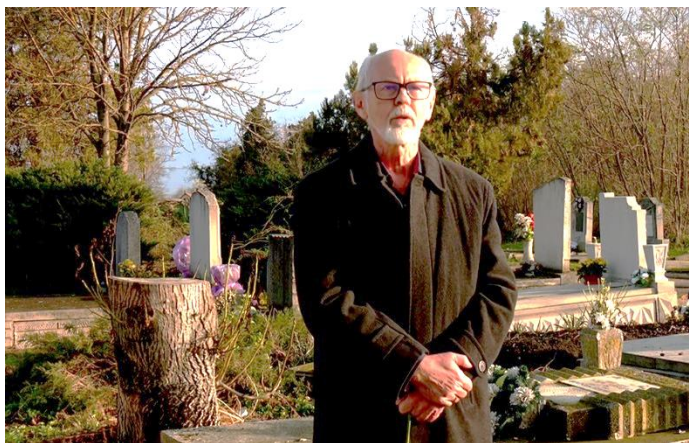

2000. augusztus 28-án a tanévnyitó ünnepség keretében vette fel iskolánk Sári Gusztáv, volt igazgatónk, Apáczai Csere János- díjas pedagógus nevét. Ebben a tanévben ennek 25. jubileumi évfordulóját ünnepeljük.

Iskolánk 25 éve vette fel Sári Gusztáv nevét. November 20-án, a születésnapján szakmai nap keretében emlékeztünk meg erről a jubileumról. Ünneplőbe öltöztettük az iskola folyosóit, termeit. Jelenlegi és volt tanulóink rajzai, alkotásai, tablói kerültek fel a falakra, szekrényekre, faliújságokra. Iskolatörténeti kiállításához gyűjtöttünk dokumentumokat, tárgyakat, fotókat. A bemutatóórát tartó pedagógusok izgatottan készültek a gyerekekkel a bemutatkozásra, az ünnepségen fellépő gyerekek nagy szorgalommal gyakoroltak. Elkészítettük, kiküldtük a meghívókat. Felkerestük Guszti bácsi családját, fiát felkértük arra, hogy az ünnepségen mondja el gondolatait. Meghívást kaptak a Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület elnökségi tagjai, a Berettyóújfalui Tankerület vezetői és a tankerületi iskolák igazgatói, a szülők, a település intézményei, civil szervezetei, a nyugdíjas pedagógusok, tagiskoláink. Több mint 100 vendéget fogadtunk az emléknapon, melyet a Kabei Városi Televízió is megörökített.

Vendégünk a Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület

Az emléknapon minden alkalommal kilátogatunk a temetőbe, ahol névadónk saját kívánsága szerint szülei és korán elhunyt testvére mellett nyugszik. Megemlékező beszédet mondott

Szőnyi-Czibere Réka, fiatal, történelemszakos pedagógusunk. Dr. Reszler Gábor, a Nyíregyházi Egyetem nyugalmazott tanára a kabai iskolához, Sári Gusztávhoz kötődő gyerekkori emlékeit, majd szakmai munkájában való kötődését mondta el a megemlékezőknek.

Vendégünk, a Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület kihelyezett testületi ülésével kezdődött a program a hivatal nagytermében. Az ülésen a vendégeket fogadta Szegi Emma, városunk polgármestere. Váradi Istvánné, nyugalmazott címzetes főigazgató előadást tartott a városunkról, bemutatta a Kabai Értéktárat. A Pedagógusok Arcképcsarnokában szereplő arcképek alapján áttekintette az eddig megjelent 24 kötet kabai vonatkozását: a városunkban munkálkodó, vagy itt született pedagógusok arcképeit, s az arcképvázlatokat író kabai pedagógusokat.

**A Karácsony Sándor
Pedagógiai Egyesület
kihelyezett elnökségi
ülése Kabán.
2025. november 20.**

Bemutatóórák

A szakmai programot Majosi Pálma tankerületi igazgató és Gyányiné Székely Viola főigazgató nyitotta meg a főépületben. Nagy számban érkeztek a tagiskolák pedagógusai, a Berettyóújfalvai Tankerület iskoláinak igazgatói.

Bemutatóórákat tartott:

Fazekas Béla: Műveleti sebesség fejlesztése testnevelésórákon

Kiss Éva: Lego Robot

Németh János: Történelmi társasjátékok

Papp Judit: Boldogságra

Papp Márta: Népmese- feldolgozás mesepedagógiai módszerrel

Szilágyiné Papp Anett: Darts Matek

Lesi Györgyné: Szolmizáció tanítása élménypedagógiai módszerekkel, népi hangszerekkel

Nagyné Tóth Tünde: A pettyetlen katica üzenete – Drámapedagógia az elfogadás jegyében

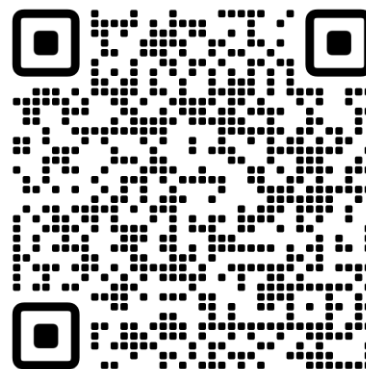
Két utóbbi pedagógus a Zichy Géza Tagiskolából érkezett.

A vendégek eligazodását egy-egy Sári Gusztáv idézettel ellátott könyvjelző segítette, amelyen szerepeltek az órák témái, és az órát tartó pedagógusok nevei.

A bemutató órák részben felvételről, részben tanulói jelenléttel valósultak meg. A szakmai közönségtől pedagógusaink és tanulóink sok dicséretet, elismerést kaptak.

Bemutató órák Kabán
2025. november 20.

Műveleti sebesség fejlesztése testnevelésórákon

Előadásom a Kritériumorientált, diagnosztikus mérés–értékelés keretein belül valósult meg, hangsúlyozva, hogyan építhető be a tanulók számolási készségének fejlesztése a mindennapi pedagógiai folyamatokba. A mérési metodikát a 2018-19-es tanévben indítottuk.

A bemutató során az osztályomban, (4.a osztály) tanórákon felvett videórészletek segítségével szemléltettem, miként lehet a mozgásos feladatokat úgy alakítani, hogy azok egyszerre fejlesszék a tanulók fizikai állóképességét és kognitív működését. A felvételek jól mutatták, hogy néhány célzott módosítással játékos, motiváló és gondolkodtató feladatkörnyezet alakítható ki, amelyben a gyors reagálás, a figyelem és a helyzetfelismerés is hangsúlyos szerepet kap.

Célom az volt, hogy rávilágítsak: a műveleti sebesség fejlesztése nem csak matematikaórákon valósítható meg, hanem szervesen beilleszthető a mindennapi testnevelésóra struktúrájába is. A gyerekek számára így nemcsak elméleti háttértudást, hanem közvetlenül használható gyakorlati ötleteket is sikerült átadni.

Az előadások végén alkalmunk nyílt a résztvevőkkel közösen reflektálni a látottakra, a feltett kérdéseket megbeszélni és a pedagógiai tapasztalatokat megosztani. A visszajelzések alapján a bemutató inspiráló és hasznos ötleteket adott a jelenlévőknek a modern testnevelés órai fejlesztéshez.

A Sári Gusztáv-emléknapon való részvétel megtisztelő feladat volt számomra, örültem, hogy bemutathattam szakmai munkámat. Jó volt hallani a felém irányuló elismerő és dicsérő szavakat, amivel a résztvevők illettek, ez plusz motivációt jelent a jövőben.

Fazekas Béla
tanító, belső mérési rendszergazda

Lego Robot

Nagy megtiszteltetésként érte szakkörünket, hogy részt vehettünk a 2025. november 20-án megrendezett Sári Gusztáv- emléknapon.

Felső tanulóinkkal délutáni foglalkozások keretén belül készítettük el a bemutatott robotokat. Megépítésükhöz a Wedo és a Spike Prime szettekét használtuk. A gyerekek beépített programok, internetes videók, valamint saját ötletek alapján alkották meg munkáikat. Igyekeztek minél sokoldalúbb, érdekesebb robotokat építeni. Az építés mellett nagy hangsúlyt fektettünk a programozásukra is, hogy teljességgel be tudjuk mutatni a bennük rejlő lehetőségeket. Minden tanuló az általa tervezett és épített Lego robotot mutatta be. Voltak közöttük különböző élőlények, mesebeli szereplők, járművek, valamint embereket szimulálók is.

Tanulóink nagyon élvezték a bemutatófoglalkozásokat, a jelen lévő vendégek visszajelzései is pozitívak voltak.

Kiss Éva
informatika szakos tanár

Történelmi társasjátékok

A bemutatóórán megismertettem a vendégeket a kiinduló ötlettemmel: miért is készítettem el négy darab társasjátékot (hármát történelemből és egyet irodalomból) a nyári szünetben. A Kőkori falu építése fantáziánévű, az őskori tananyaghoz kapcsolódik. Miután gyorsan megismerték a kedves vendégek a játék lényegét és felépítését, a gyerekek három játékkészlet mellett kezdtek el játszani. A játékidőt most harminc percbe határoztam meg. Az órát látogató pedagógusok ez alatt az idő alatt körbejártak az asztalok között, és megfigyelhették őket. Láthatták azt, hogy hogyan is működik maga a társasjáték használat közben. Berendeztem egy negyedik asztalt is a vendégek számára, ahol ők maguk is kipróbálhatták ügyességüket, szerencsájukat, és megcsillogtathatták történelmi tudásukat ebben a játékban. A legnagyobb örömeimre éltek is az alkalommal, és több kolléga is leült vidáman játszani velem.

A második társasjáték, amelyet bemutattam, az „Ókori birodalmak háborúja” volt. Ez az ókori Mezopotámiához, Egyiptomhoz, a görögökhöz és a Római Birodalomhoz kapcsolódott. A harmadik játék egy memóriajátékhoz hasonlítható táblásjáték, melynek neve: Élet a középkorban. A negyediket irodalom tanórához kapcsoltam: Út Tündérországba fantáziánévvel. Ezt a János vitéz összefoglalására terveztem. Elmondtam, hogy hogyan működnek ezek, mi a lényegük, milyen stílusúra készítettem el őket. Beszéltem a terveimről is, hogy szeretném majd folytatni a sorozatot, és fogok készíteni hasonló társasjátékokat hatodik évfolyamosoknak is. Legvégül néhány percbe megmutattam, felvillantottam azt, hogy milyen egyéb játékos feladatokat szoktam használni még a történelemoktatás közben, hogy a gyerekek érdeklődését, a történelem iránti szeretetét megőrizsem, fenntartsam.

A tanítási óra végét jelző csengőszó után úgy éreztem, hogy az órát látogató pedagógusok vidáman, elégedetten és jó hangulatban hagyták el a tantermet. Az is igazolta ezt, hogy az ebédszünetben több kolléga részére még egy harmadik rögtönzött bemutatót is szükséges volt tartani.

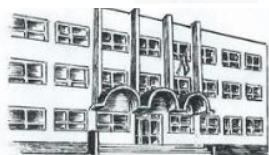

Németh János
történelem-magyar szakos tanár
a pedagógiai munkaközösség vezetője

Történelmi társasjátékok

Kaba,
2025. 11. 20.

Kaba,
2025. 11. 20.

„A sikeres munka alapvető feltétele, hogy a tanuló képességeit személyiségük többi pszichikus tulajdonságaival – érdeklődésükkel, vérmérsékletükkel, jellemükkel, esetleges tehetségükkel – együtt tartsuk szem előtt, hiszen az egész személyiség alakítása a célunk.”

Sári Gusztáv

Történelmi társasjátékok
1. bemutató óra
Németh János
I. emelet, régi szárny

„Nem a tanuló adott pillanatban mutatott tudásának osztályzatban való kifejezése és rögzítése a fő célunk, hanem a jobb tanulásra ösztönzés, sokoldalú nevelés”

Sári Gusztáv

Történelmi társasjátékok
2. bemutató óra
Németh János
I. emelet, régi szárny

25 évnyi iskolatörténet Kabán, boldogsággal dúsítva

Jeles ünnepre ébredt 2025. november 20-án a kabai iskola: intézményünk immár 25 éve büszkén viseli Sári Gusztáv tanító, tanár, tanfelügyelő és tankönyvíró nevét. A negyedévszázados jubileumra a Berettyóújfalui Tankerületi Központ valamennyi iskolája meghívást kapott, és ennek tiszteletére megtöltöttük élettel az iskola egész épületét.

A nap programja olyan sűrű volt, mint egy jól megpakolt iskolatáska: bemutatásra került a Pedagógusok arcképcsarnoka 24. kötete, kinyitottuk a „25 év képekben” kiállítás időkapuját, és még bemutatóórákra is sor került. És ha már ünnep, akkor természetesen boldogságra nélkül haza sem engedték volna a vendégeket.

A 7. b osztály idén az Önbizalom Program hullámain lovagol, így nem volt kérdés, hogy ők lesznek a nap egyik fontos közreműködői. November témája a kiteljesítő erősségek, úgyhogy két foglalkozásnyi jókedvet, mozgást és pozitív energiát csempészték a programba. Íme, egy kis ízelítő a „boldogságdömpingből”.

Nyugilégzés - mert a jó reggelt és napfénytől még egy hétköznapi is barátságosabb. Az aktivizáló feladatok (Kacsatánc és a Freeze dance) megint bebizonyították, hogy mozgás közben kacagni kötelező. A pozitív megerősítések erősséglabdával igazi örömpasszolgatásoknak bizonyultak. Erősségfelfedező útra indult az osztály a Snack Attack és Agymanók filmek segítségével, a nagy felismerések nem is maradtak el. Helyet követelt magának az erősség activity is az „Ez vagyok én” kártyajáték segítségével. A „Pozitív gyerek vagyok” kártyákkal könnyű volt a saját történetek megosztása, és beszélni arról, hogy mire büszkék a gyerekek. Az erősség hátizsákot gondosan megtöltötték célokkal, tervekkel, és a hozzájuk szükséges szupererőkkel.

A „Szívmanó és a szeretetnyelvek” kártyákkal még az is kiderült, kinek mitől dobban nagyobbat a szíve a szeretetnyelv-vadászaton.

A „Szupererő” kártyákkal pedig jólesett az erősségbingó, mert egy kis mókás versengés sosem árt. A foglalkozás végén sikerült mosolyt csalni az érdeklődők arcára az önbizalom erősítő idézetet tartalmazó könyvjelzőkkel, majd felcsendült a „Jobb veled a világ” szlogen, és tényleg volt benne valami meghatóan közösségépítő.

A folyosón a vendégeket egy mini boldogságóra-múzeum fogadta: az elmúlt két év tablóiival, az osztály kedvenc kártyáival, társasjátékokkal és boldogságórás könyvekkel.

Ez a kis kiállítás meggyőzte az érdeklődőket: a boldogságra nemcsak egy óra, hanem egy szemlélet, ami bizony helyet követel magának az iskolai tanórák között.

A vendégeink mosollyal távoztak, mi pedig azzal a biztos tudattal, hogy amit csinálunk, annak helye, értelme és ereje van. És a boldogságra igenis odavaló az iskolai órarendbe-sőt, akár még az ünnepi programok közé is.

Papp Judit
magyar-rajz szakos tanár, mesterpedagógus

Népmese feldolgozása mesepedagógiai módszerekkel

„Mesélni és mesét hallgatni jó...” (Bajzáth Mária)

mesehallgatásra készüljenek!

Meg is invitáltam őket, hogy amikor kedvet éreznek, kapcsolódjanak be a mondókázásba, találós kérdések megfejtésébe, játékba, érzékszervi gyakorlásba, hogy aztán a mese hozzájuk is megérkezessen. Ma a mesehallgatás és a mesemondás sajnos nem olyan természetes tevékenység, mint amennyire szükséges lenne. Pedig a történetéség a legkorábbi életszakasztól a felnőtt koron át jelen van az életünkben. Történetekkel leginkább két módon: a képernyőn keresztül vagy feldolgozandó szöveggé találkoznak a gyerekek. A Mesekuckó foglalkozásokon ún. rituális mesélésben lehet részük, ahol életkoruknak, érdeklődésüknek megfelelő történeteket választok. A mese befogadásához meg kell teremtenünk a „teret”. Ez nemcsak a külső teret jelenti, (kigurítjuk a meseszőnyeget, körbe ülünk, előkerül a mesekendő, a mesehívó csengő, gyertya, párna), hanem a lélekben való megérkezést is. Most is így történt ez.

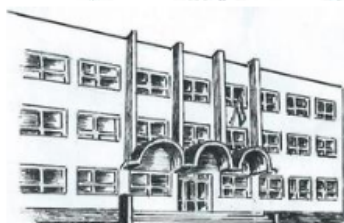
közben ugyanis valami csodálatos dolgot tapasztalunk meg: azt, hogy nem tudunk félni, ha éneklünk. Megmelegedtünk a tűz körül, melyet a képzeletünkkel varázsoltunk a terem közepére.

Rendhagyó Mesekuckó foglalkozást terveztünk az iskola könyvtárában, hiszen ez alkalommal a névadó ünnepségre érkező vendégek is részesei lehettek a mesehallgatás élményének. Ez a körülmény azonban nem változtatott azon, amit az érdeklődő pedagógusoknak is előrebozsítottam: ne mesefeldolgozásra, sokkal inkább

Miközben lendült a fonalgombolyag, ellentétpárokat gyűjtöttünk az idő, az elemek, erők, égitestek témakörben, s lendült a lélek is azon a szimbolikán, amely a meséhez vezet. E november végi napon pedig mi más is lehetne az az elem, amely figyelmünk, érzelmeink középpontjába került, mint a TŰZ! Jöttek a találós kérdések, melyek megmozdították a képzeletet, és gondolkodásra készítették a gyerekeket és felnőtteket egyaránt. A „Tüzet viszek” énekes játékban már felszabadulhatott a kissé félénkebb gyermek is. Éneklés

A mesehallgatáshoz egyre közeledve a tenyerek összedörzsölésével ébresztettük a bennünk lakó Tűzmanót; a meselátó szemek, mesehalló fülek, és a mesét befogadó szív ébresztése az egyik legkedvesebb (mozgásos) része a ráhangolódásnak. A Koshi-csengő mesés hangjára aztán elcsendesült a lélek, s már itt is volt a mese, mely ezúttal egy lett népköltészeti alkotás volt. A légy és a pók története elvitte a hallgatókat abba a világba, amikor még nem volt tűz. És persze a mesehősnek –ezúttal a póknak- most sem volt könnyű dolga megszerezni azt. Egészen a pokol fenekéig kellett ahhoz eljutni! Ráadásul a légy csúnyán elbánt vele, hiszen magáénak tulajdonította a jogot, miszerint a tűz megszerzője bárki asztalához odaülhet. No, azóta telepednek oda a legyek a terített asztalokhoz, s a pókok azóta szövögetik szorgalmasan hálójukat, s fogdossák vele a szemtelen legyeket- mondja a mesélő.

Kaba,

Mesepedagógiai foglalkozás

2. bemutató óra

Papp Márta

I. emelet, régi szárny

„Nem a tanuló adott pillanatban mutatott tudásának, osztályzatban való kifejezése és rögzítése a fő célunk, hanem a jobb tanulásra ösztönzés, sokoldalú nevelés”

Sári Gusztáv

A mesehallgatás után még megölelgettük egymást egy mondóka kíséretében, így a gyermeki és felnőtt lélek is megnyugodhatott. Bár a körülöttünk lévő világban nincs mindig rend, de ha a saját lelkünkben és kapcsolatainkban rendet tudunk teremteni, mi baj érhet bennünket?

A foglalkozást követő szakmai beszélgetésben elmondtam, hogy a szándékom ennek a hatalmas kincsestárnak, - amelyet a népköltészeti alkotások jelentenek- az eszközként való felhasználása. A tevékenységek központjában mindig a gyermek áll: az ő személyiségének, önismeretének, a világgal, társaival, az őt körülvevő felnőttekkel való kapcsolódásának fejlesztése, gazdagítása.

Papp Márta
könyvtáros - tanító

Darts Matek

3. évfolyamos kis tanítványaimmal Darts Matek foglalkozást mutattunk be. A Darts Matek játékos alapú, interaktív, oktatási segédeszköz. A program az iskolában való oktatás során nyújt hatékony segítséget. Egyszerűen kezelhető, játékos és interaktív módon vonja be a gyerekeket, és segíti a matematikai alapok könnyed elsajátítását. A licencet, az eszközöket a fenntartó,

Berettyóújfalui Tankerületi Központ biztosítja számunkra a 2023-2024-es tanévtől.

A program sok izgalmas lehetőséget nyújt a tanulásra, érdekes feladatokkal találkozhatnak a gyerekek. Célbadobós játékok, gyors számolós feladatok és pontgyűjtő kihívások is vannak. Ezek mind segítenek abban, hogy fejlődjön a fejszámolásuk, a logikus gondolkodásuk, a figyelmük és a koncentrációjuk. A célbadobós feladatok a pontszámok kiszámítását és a gyors döntéshozást gyakoroltatják. A különböző számolós játékok abban segítenek, hogy egyre magabiztosabban adjanak össze, vonjanak ki, vagy éppen keressenek többféle megoldást. A versenyszerű játékok pedig a kitartást, a szabálytudatot és az együttműködést fejlesztik.

A bemutatott foglalkozáson olyan játékokon keresztül gyakoroltuk a Szám megnyomása és a Számolós feladatokat, amelyeket a matematikaórákról is jól ismertek a gyerekek. (pl. Nálam van a... kártya, Gondoltam egy számra) A visszajelzések alapján nagyon tetszett a jelenlévő vendégeknek a bemutatófoglalkozás, a gyerekek ügyesek voltak, a szakmai megbeszélés is jó hangulatban telt.

Szilágyiné Papp Anett
tanító

Szolmizáció tanítása élménypedagógiai módszerekkel, citerával

A foglalkozások középpontjában a magyar népi kultúra ikonikus hangszere, a citera, valamint a játékos módszertan állt. A bemutatóórák elsődleges célkitűzése az volt, hogy a tanulók örömteli és aktív módon kerülhessenek közelebb a hangok világához. A program lehetőséget teremtett a szolmizáció, az éneklés és a hangszerjáték közötti szerves kapcsolat megteremtésére, valamint arra, hogy a diákok a zenei fogalmakat ne száraz elméletként, hanem megélt tapasztalatként sajátítsák el. A résztvevők számára világossá vált, hogyan alkalmazhatók sikeresen az élménypedagógiai eszközök a mindennapi zeneoktatásban.

Népi hangszer az osztályteremben A foglalkozások egyik lelátványosabb elemének a citera megszólaltatása bizonyult. A hangszer segítségével egy adventi dal elsajátítására került sor. A citera használata gyors sikerélményt biztosított a gyermekek számára, ami érezhetően növelte önbizalmukat és a zenetanulás iránti lelkesedésüket.

Játékos módszerek a szolmizáció szolgálatában A zenei nevelést két kreatív játék tette teljessé. A „**SZO-MI Dominó**” alkalmazása kiváló bemelegítő és figyelemfókuszáló feladatnak bizonyult, amely hatékonyan fejlesztette a hangfelismerést és segítette a gyors

szolmizációs készség kialakulását. Nagy sikert aratott a közismert **Kaméleon** társasjáték zenei tartalommal átdolgozott verziója is. A játék során a zenei kifejezéseké volt a főszerep: a résztvevőknek zenei utalásokat kellett adniuk egymásnak, miközben a „kaméleon” szerepébe bújt játékosnak – aki nem ismerte az adott fogalmat – rejtőzködni

kellett. Ez a módszer nemcsak a vidám hangulatot garantálta, hanem kiválóan alkalmasnak bizonyult a zenei szókincs bővítésére és a fogalmak mélyebb megértésére is. A bemutatóórák tapasztalatai igazolták, hogy a szolmizáció tanítása élménypedagógiai eszközökkel – különösen a citerajátékkal és a kreatív társasjátékokkal kiegészítve – rendkívül hatékony módszer. Bebizonyosodott, hogy a zenei tanulás természetes, élményszerű tevékenységbe ágyazva nemcsak eredményesebb, hanem a tanulók számára is vonzóbb, akik így saját felfedezéseikre támaszkodva, aktívan sajátíthatják el a zenei műveltséget.

Lesi Györgyné

ének-zene- matematika szakos tanár

A pettyetlen katica üzenete – Drámapedagógia az elfogadás jegyében

Gyakran elhangzik a gondolat, miszerint „mindenki más, és ez így van jól”, ám ezen üzenet hiteles átadása a gyermekek számára korántsem egyszerű pedagógiai feladat. A bemutatott foglalkozáson a tankönyvek helyett a játék, az érzelmek és egy különleges kis bogár vette át a főszerepet.

Középpontban a „Pettyetlen katica” című mese állt. A történet főhőse egy társaitól különböző katicabogár, akinek hiányoznak a hátáról a megszokott fekete pöttyök. A mesei szituáció alapvető kérdéseket vet fel: vajon befogadják-e őt a többiek, és ér-e annyit, mint a társai? A foglalkozás során a meseterápia és a drámapedagógia eszköztárán keresztül a gyermekek a toleranciáról, az empátiáról és a különbözőség elfogadásáról tanulhattak.

A szakmai közönség felvételről tekinthette meg a foglalkozást. Ez a forma kiváló lehetőséget biztosított a látottak mélyebb elemzésére. A rögzített óra lehetővé tette a pedagógiai folyamat meg-megállítást és részletes szakmai magyarázatát. Így nemcsak a végeredmény vált láthatóvá, hanem a módszertani háttér is feltárult: hogyan épül fel a foglalkozás íve, és miként reagálnak a

gyerekek a drámapedagógiai instrukciókra. A gyerekek nem passzív hallgatói, hanem aktív alakítói voltak a történetnek. A játék során belebújtak a szereplők bőrébe, így saját magukon tapasztalhatták meg a történet dilemmáit. Jól nyomon követhető volt, ahogy a diákok a játékos feladatok során belehelyezkedtek a kirekesztett katica helyzetébe, és saját élményként élték meg a közösségformálás fontosságát.

A foglalkozás elsődleges célja az érzékenyítés volt. A tanulók átélhették, milyen érzés kirekesztettnek lenni pusztán a külső miatt, hogyan lehet segítő kezet nyújtani a magányos társaknak, és miért képvisel értéket a különbözőség egy közösségben. A drámajáték ereje abban rejlett, hogy a gyerekek biztonságos környezetben fogalmazhatták meg érzéseiket, ahol nem léteztek jó vagy rossz válaszok, kizárólag őszinte gondolatok.

Az üzenet nemcsak a mesében, hanem a szívekben is otthonra talált. A gyerekek megértették, hogy nem a külső jegyek – a „pöttyök” száma – határozzák meg valaki értékét, hanem a belső tulajdonságok. Ez a tartalmas, szakmailag inspiráló alkalom bizonyította, hogy a mese nemcsak szórakozás, hanem komoly nevelési eszköz is, a tolerancia és az elfogadás pedig az a „szupererő”, amellyel jobb helyé tehetőek az iskolai közösségek.

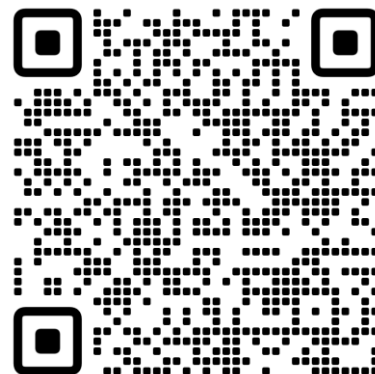
Nagyné Tóth Tünde
történelem- drámapedagógia szakos tanár
a Zichy Géza Tagiskola tagintézmény-igazgatója

Iskolatörténeti kiállítás

A nap zárásaként a Kultúriskola tornatermében az elmúlt 25 évet bemutató iskolatörténeti kiállítás nyílt 15 órától. A kiállítás témái a következők voltak: Sári Gusztáv élete, Kirándulásaink, Innovációk iskolánkban, Szakmai munkánk, Városi életben való részvételünk, Gyerekmunkák. A szakmai anyag összegyűjtését, rendszerezését, kiállítását, Székelyné Molnár Anikó és Németh János munkaközösség vezetői irányították. A programot a 2.a osztály motívumfűzése nyitotta Kissné Cseke Valéria felkészítésével. A szakmai napot Kálmán Antalné, iskolánk volt igazgatóhelyettese, a KSPE elnökségének tagja zárta.

**A Pedagógusok
Arcképcsarnoka sorozat 24.
kötetének bemutatója
Kabán 2025. november 20.**

Pedagógusok Arcképcsarnoka

A Pedagógusok Arcképcsarnoka 24. kötetét mutatta be Hajjas Zsuzsa, a kötet szerkesztője. A kiadvány évente megjelenő kötet, melyet a Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület gondoz.

A kötetben több településünkhöz, iskolánkhoz, Kabához és Tetétlenhez kötődő arcképvázlat jelent meg: Makuláné Szanyi Lilla,

Szoboszlai Mihályné (Tanka Ilona), Porcsin Lajosné (Bagi Ilona), Bőr Ferencné (Bogár Veronika), Kerekes Dániel. Róluk a szerkesztő részletesen megemlékezett.

Az Emlékezzünk régiokról című fejezetből Váradi Antal (1851- 1928) arcképét, a kutatómunka részleteit, folyamatát Papp Judit mutatta be.

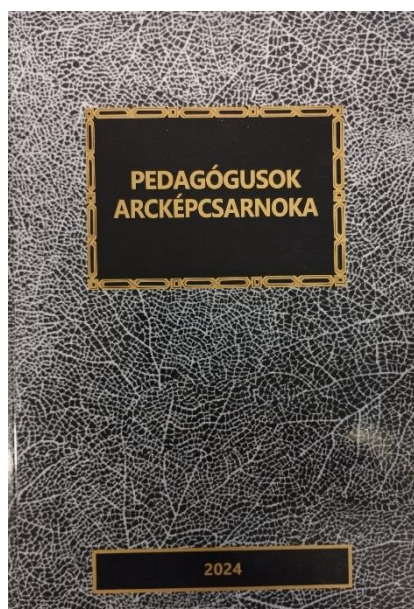
Az arcképvázlatok megírásában közreműködött Széplaki Gáborné, Bodor Andrásné, Papp Judit, Jobbágy Károlyné, Katona Józsefné, Sótonyi Istvánné, Csontos Zoltánné Bőr Csilla és

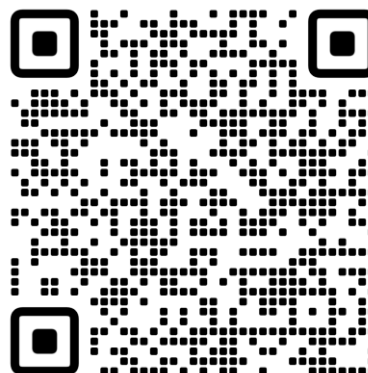
Gyányiné Székely Viola.

A bemutatóra meghívást kaptak a civilszervezetek és a családtagok. Többen érkeztek Tetétlenről is.

Nagy örömünkre szakmai napunkat nyugdíjas kollégáink is megtisztelték jelenlétükkel: Kiss Lajosné címzetes főigazgató, Bodor Andrásné igazgatóhelyettes, Zagyva Lajosné.

**A Pedagógusok
Arcképcsarnoka sorozat 24.
kötetének bemutatója
Kaba, 2025. november 20.**

Ünnepi beszéd az emlékfalnál

Kedves Családtagok! Kedves Vendégeink! Kedves Kollégák! Kedves Tanulók! November 20-a iskolánk nagybetűs napja. Névadónkra, Sári Gusztávra, Kaba szülőttére emlékezünk. A munkával, feladattal, hivatással azonosulni tudó, országszerte ismert pedagógusra, tanügyi szakemberre, akit munkatársai, pályatársai a legnagyobb tisztelettel vettek körül. Sári Gusztáv pedagógus pályáját szülőfalujában kezdte, ahonnan az élet többször elsodorta, és többször visszatért ide. Saját emlékezései szerint itt volt tanító, tanár, csapatvezető, igazgatóhelyettes, igazgató, magyar-történelem szakos tanár. De betöltötte a járási tanulmányi felügyelő, minisztériumi instruktori megbízásokat is. Számos publikációt írt, melyek még külföldön is érdeklődést váltottak ki. A történelemtanítás szakértőjének tartották. Sári Gusztáv az oktatás helyett a nevelést sürgette. Mint megfogalmazta: „A sikeres munka alapvető feltétele, hogy a tanuló képességeit személyiségük többi pszichikus tulajdonságaival, érdeklődésükkel, jellemükkel, esetleges tehetségükkel együtt tartsuk szem előtt, hiszen az egész személyiség alakítása a célunk.” Pedagógiai hitvallása a nevelésközpontúságot állította első helyre, melyben a tantárgyakat eszközként kezelte. Az oktató-nevelő munka korszerűsítésének érdekében sürgette, hogy az elavult tanmenetek helyett pedagógiai tervek szerint folyjék az oktatás. A tanórákat a feladatok megoldása színterének tekintette, munkáltatóórákat tartott. Erre készítette nevelőtársait is. Természetesnek tartotta, hogy az osztályban voltak jó tanulók, közepesek, és vannak gyengék. Mindenkit a maga adottságainak megfelelően fejlesztett. 1989-ben nyugdíjba vonult. 1990-ben hirtelen ragadta el a halál.

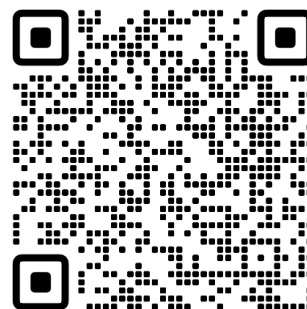
2000-ben iskolánk felvette nevét. Azóta eltelt 25 év. Munkánk középpontjában a korszerű nevelő-oktató munka áll, melynek alapjait ő dolgozta ki: Az őt követő vezetők pedig tudatosan alapoztak erre, és fejlesztették azt tovább. Pedagógiai munkánk középpontjában ma a nevelés áll: a gyermek egész személyiségének fejlesztése. A tanórai munkában a tevékenykedtetés, a differenciálás, a képességek szerinti fejlesztésen van a hangsúly. Tantestületünk újító, innovatív munkák részese, generálója. Pedagógustársaim elhivatottságát, a példakép iránti tiszteletét méltó módon kívánta kifejezni azzal, hogy Sári Gusztáv munkásságát javasolta a Kabai Települési Értéktárba való felvételre. A Kabai Települési Értéktár Bizottság 2019. június 20-i ülésén 3/2019. számú határozatával a javaslat alapján Sári Gusztáv Munkásságát a települési értéktárba felvette. Ezzel a javaslattétellel komoly felelősség jár: nem kevesebb, mint amelyet névadónk megfogalmazott:

„Azt a pedagógiai paradoxont, hogy minden felnőtt nemzedék tudjon egy önmagánál magasabban civilizált, a társadalmi haladást előre vivő új és különb nemzedéket felnevelni, mi is meg tudjuk tenni.”

Hiszem és tudom, nevelőtestületünk 25 éve méltó módon jár ezen az úton.

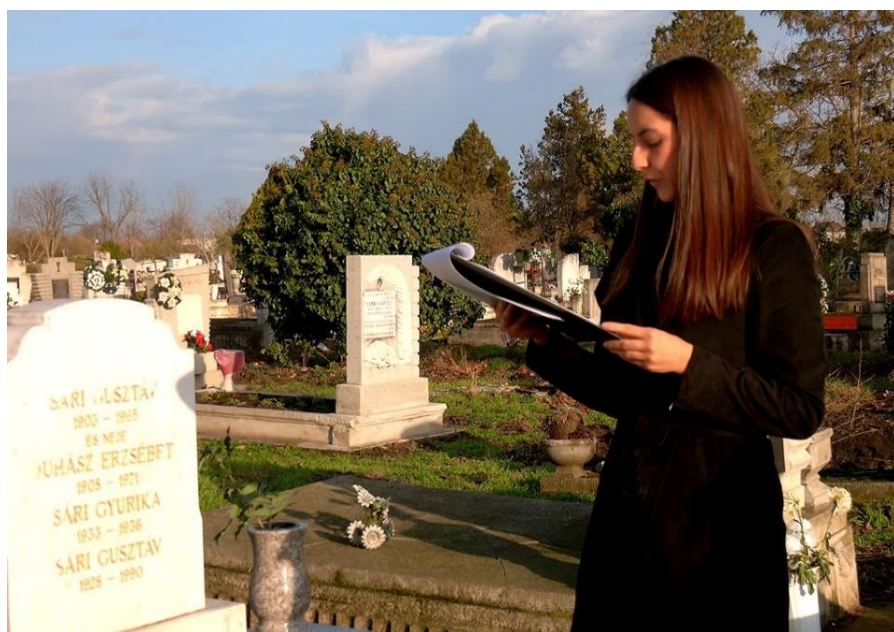
Gyányiné Székely Viola
főigazgató

Ünnepség a Sári
Gusztáv Általános
Iskola és Alapfokú
Művészeti Iskolában
2025.11.20.

Emlékbeszéd a temetőben

Tisztelt Egybegyűltek, Emlékezők! Városunk kiemelkedő szülöttének, iskolánk névadójának, Sári Gusztávnak a sírjánál állunk. A mai napon, **november 20-án, születésének 97.** évfordulója alkalmából emlékezünk rá. Életútja Kabáról indult, itt született 1928. november 20-án, s kívánságára hamvait a szülőföld fogadta be. 1990-ben, 62 éves korában tragikus közlekedési baleset áldozataként hunyt el, s most szülei és korán elhunyt testvére mellett nyugszik.

Édesapja kovács, édesanyja községi szülésznő, később ápolónő volt. Vélhetően apjától örökölte a képzőművészet iránti fogékonyságát, a humorra való hajlamot, míg anyjától a szelíd és szerény magatartást, az emberszeretetet, a segítőkészséget. Iskoláit Püspökladányban és Hajdúszoboszlón végezte, majd a debreceni Református Tanítóképző Intézetben képesítőzött kitűnő

eredménnyel. 1948-ban kezdett Kabán tanítani. A fiatal, kitűnő felkészültségű tanító látványos karriert futott be. 1951/52-ben a berettyóújfalui, majd a püspökladányi járás tanulmányi felügyelője. 1953/54-ben a Művelődésügyi Minisztérium személyzeti főosztályán dolgozott, majd 1954-től Kabára került igazgatónak. 1965-től a megyei művelődésügyi osztályon tanulmányi felügyelő, majd általános iskolai csoportvezető volt. 1978-tól a Dr. Kettesy Aladár Általános Iskola és Diákotthonban folytatta munkáját vezető szakfelügyelői beosztásban. Első önálló szakmai kötete 1972-ben jelent meg az általános iskolai történelemtanítás korszerűsítéséről, a következő évben pedig a Szövegfeldolgozás az általános iskolai történelemtanításban című. Felkérésre tankönyveket, tanári kézikönyveket írt. Sok évig tanultak a kabai diákok a 8. osztályos történelemtanítványból. Szakmai munkájában mindig első helyen szerepelt a gyermek. Ugyanúgy gondot fordított a tehetséges, mint a hátrányos helyzetű gyerekekre. 1988-ban hivatalosan is bejelentette, hogy november 20-án betölti 60. életévét, és kéri nyugdíjaztatását. Így mindössze alig másfél évet tölthetett megérdemelt pihenéssel, festegetéssel, szobrászkodással. Életútjának megismeréséből, hivatáshűségéből, rendíthetetlen emberszeretetéből erőt meríthetünk a vállunkat nyomó mindennapi terhek viseléséhez. Erőt és hitet minden egyes új tanév megkezdéséhez. Sári Gusztáv alkotó, újító pedagógus volt. Egész életében azt kereste, hogyan lehetne jobban elsajátíttatni a tanulókkal az adott tananyagot. Ehhez felhasználta vidám kis karikatúráit, maga készítette szemléltetőeszközeit. Kiemelkedő szakmai tudatossággal tervezte meg tanári munkáját, korát megelőzve használta óráin a modern tanítási technikákat. Aktív tagja volt a Magyar Pedagógiai Társaságnak, a Magyar

Történelmi Társulatnak, a Tanterv- és Tankönyvfejlesztés Országos Tanácsának is. Felkérésre tankönyveket, tanári kézikönyveket, útmutatókat írt, amelyekben nézeteit igyekezett terjeszteni. Több, mint negyven esztendő telt meg szakítás nélkül a pedagógus hivatás szolgálatában. Helyettes tanítói beosztástól kezdve a tanári, igazgatói, felügyelői, vezető szaktanácsadói posztokon át, bejárta a pálya gyakorlásához kapcsolódó lépcsőfokokat. A pedagógiai gyakorlatának mestere és művésze volt. Egyéniségében sűrűsödött kiváló felkészültsége, alkotóképessége, tehetsége és emberszeretete, jobbitó tettvégya nyomán teljesedett ki pedagógiai munkássága. Több évtizedes kiemelkedő alkotómunkájáért a szakma legmagasabb kitüntetését, Apáczai Csere János-díjat kapott. Kiemelkedő szakmai sikerei ellenére ugyanolyan halk szavú, udvarias, szerény ember maradt, mint amikor először lépett tanítóként az osztályterembe. Hagyatéka nem anyagi javakból áll, hanem emberi személyiségjegyekből, s a mindennapi gyakorlatban fogant, kipróbált nevelési módszerek és leszűrt pedagógiai tapasztalatok gazdag tárházában raktározódik. Hazaszeretet, gyermekszeretet, életvidámság, újító, alkotómunka. Ezek a szavak hűen jellemezték szellemiségét, egyéniségét, számunkra pedig ma is útmutatóként szolgálnak oktató- nevelő munkánkban. Azt gondolom, hogy leginkább azért vette fel iskolánk az ő nevét, hogy nap mint nap emlékezzünk ezekre az értékekre. Én személyesen nem ismerhettem, de a tanítványok, kollégák, családtagok, barátok írásaiból, a visszaemlékezésekből **közvetlen, jó humorú, kiváló közösségi embernek** ismertem meg, aki kiemelkedő vezető, jó munkatárs volt. Tanítványai, barátai, kollégái és minden ember iránt figyelmes érdeklődés jellemezte. **Embersége, hazaszeretete, életvidámsága és nyugalma** mindannyiunk számára példamutató. A 2000-ben kiadott Emlékfüzetet lapozgatva, a visszaemlékezéseket olvasva szinte magam előtt látom Guszti bácsi alakját.

Ringerné Kiss Éva nyugdíjas pedagógusunk tanítványként emlékezett Sári Gusztávról. Most az ő szavait idézem: „Csodáltam halk szavú, kedves, csendes modorát. Türelme nem ismert határt. Ő nemcsak emberségben, hivatástudatban, lélekben, hanem külsőségekben is egyéniség volt, mindig elegánsan, nyakkendőben jött be az órákra. Úgy éreztük, mindig mindenkinek segíteni akart, szinte mindenkire baráti módon közeledett.”

A másik írás **Kiss Lajosné Lujzika néni** tollából ered, aki nemcsak gyermekként, de pedagógusként is „tanítványa” lehetett Sári Gusztávnak. Ő így emlékezett igazgatójára: „Elméleti tudása, szakmai nagysága, csendes, halk szava osztálytársaimmal együtt megragadott bennünket. Magyarázatai élményszerűek voltak, életszerűségükkel motiválni tudtak bennünket, nemcsak a tanulásra, de a hozzáolvasásra, búvárkodásra is. Kitartása, határozottsága, közvetlensége, a rend, a fegyelem szeretete olyan mintát jelentettek számomra, amely segített abban, hogy el tudjak indulni a pedagógus pályán. A példakép, a tanár **„Ember”** is volt. Ember, aki név szerint ismerte diákjait, aki a folyosón, az utcán tudott időt szakítani arra, hogy érdeklődjön a személyünk iránt. A derű, amit árasztott, bárhol találkoztunk, egyszerűen lenyűgözővé tette. Sohasem éreztük tehernek óráin a feladatok teljesítését, sokkal inkább bensőből fakadó kötelességnek. Sikeresen fejlesztette minden tanuló képességét. Ezt gyermekszeretetével, közvetlen egyéniségével, türelmével, tantárgyát megszerettető módszereivel sikerült elérnie. Éreztük, hogy mindenkitől a terhelhetőség határán várja el a tudást.”

Egykori barátja, kollégája **Dr. Gazda László** a következő szavakkal osztja meg személyes emlékeit:

„Mindannyian, akik vele éltünk, akik együtt dolgoztunk vele, akik lelkébe láthattunk, tudtuk róla, hogy **ösgyökerű**. Amikor egyszer Dorogi Mártonhoz mentünk látogatóba, Kaba mellett elhaladva így szólt: „ **Most balra nézz, annak a templomnak az irányába! Az az én szülőfalum.**”

Mindannyiunkra hagyta azt, ami **Ő** volt, egyéniségének nagyszerűségét, szellemi munkálkodásának maradandó értékeit, s emberi mivoltának vonásait tanítványai lelkében. **Nem magának és magáért élt: fákat ültetett a jövő számára.**

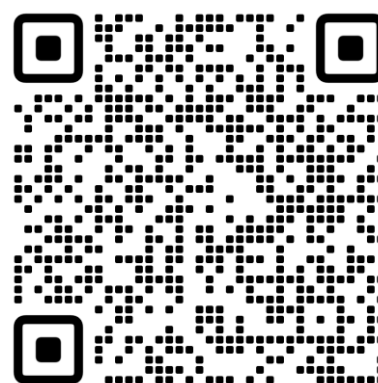
Én még csak néhány éve, fiatal pályakezdőként kezdtem meg a Sári Gusztáv Általános Iskolában pedagógusi pályámat, ma is sokszor keresem még az utat, hogy hogyan csinálhatnám igazán jól, hogyan lehetnék méltó ehhez a hivatáshoz. Sári Gusztáv öröksége, embersége, nyugalma és derűje számomra iránytű: emlékeztet arra, hogy a legfontosabb mindig a gyermek. Számomra ezek nem csupán történetek a régmúltból, hanem kapaszkodók, amelyekhez nap mint nap visszatérhetek. Úgy érzem, ha csak egy kicsit is sikerül ezekből tovább vinnem a gyerekek felé, akkor talán én is hozzátehetek egy apró darabot ahhoz az örökséghez, amelyet ő hagyott ránk.

Remélem és bízik benne, hogy az elkövetkezendő esztendőkből is büszke lehet majd Guszti bácsi odafent az ő iskolájára, és elégedetten látja majd, hogy szellemiségét megtartva folytatjuk a munkát. Most pedig egy tőle vett találó idézettel zárom megemlékezésemet:

„... csak akkor tudjuk a nevelési-képzési feladatokat eredményesen megvalósítani, ha az oktatás olyan módszereit sajátítjuk el, dolgozzuk ki, és tartjuk a kezünkben, amelyekkel elérhetjük, hogy a tanulók könnyebben, hatékonyabban és – mondhatnám – élvezetesebben tanulják meg, és vésik be a tényanyagot.”

**Koszorúkkal emlékeztek
Sári Gusztáv síremlékénél
Kabán
2025. november 20.**

Kiadja: Sári Gusztáv Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
Felelős kiadó: Gyányiné Székely Viola főigazgató
Olvasószerkesztő: Papp Márta
Szerkesztők: az iskolaújság szakkör tagjai